

Vyrovnejte cestu Pánu!

3. neděle adventní cyklu B

SVĚTLO, KTERÉ ZAPALUJE

Evangelium (Jan 1,6-8.19-28)

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, jen měl svědčit o tom světle. Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „Já jsem hlas volajícího na poušti: 'Vyrovnajte cestu Pánu', jak řekl prorok Izaiáš.“ Někteří z poslů byli farizeové. Ti se ho zeptali: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim řekl: „Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opáneků.“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

Připravte se. Jan, předchůdce, udělal svoji část. Teď je to na nás. Křičet na svět nestačí, je třeba ho zapálit. Vánoce se blíží, přinesme oheň jeho lásky do srdce rodiny, společnosti, tam, kde jsme povoláni svědčit o tom, čemu věříme. To má být naše čekání.

POROZUMĚNÍ

Jan: v hebrejštině znamená „Bůh je milosrdenství“.

Poslaný od Boha: doslova „Přivedený Bohem“.

Židé: vůdčí osobnosti náboženského života.

Jeruzalém: místo, kde stál chrám a kde sídlili kněží a levité.

Já to nejsem: on není ženich ale ten, který mu připravuje cestu.

Křest vodou: znamení toho, že je třeba zemřít tomu, co bylo dřív, aby bylo možné začít nový život.

PODNĚTY

Jeden astronom obhájil nevinného člověka odsouzeného za vraždu. Ten na svoji obhajobu uváděl jenom to, že viděl prchat skutečného vraha z místa činu. „Jak byl daleko?“, zeptal se soudce. Obviněný řekl, že od něj mohl být tak sto až dvě stě metrů, ale nevěřili mu. Vražda se však stala v noci v jednom temném údolí. Jak by mohl vidět tak daleko? Po nějaké době četl v novinách zprávu o tomto případu jeden astronom a rozhodl se věc prověřit. Srovnal datum této události se svým pozorováním a zjistil, že právě tehdy, kdy se to stalo, byla světlá noc, protože byl úplněk. Obviněný mohl tedy bez problému vidět i na vzdálenost dvě stě metrů. Svědectví astronoma bylo přijato,

a když mu potom obviněný, teď již propuštěný muž děkoval, zachránce mu řekl jenom: „Já jsem udělal jenom to, co se píše v evangeliu – vydal jsem svědectví světlu.“ Celé svědectví Jana Křtitele má právě vydat svědectví o světle, o Ježíši. My to můžeme udělat také tak, když ve škole, v rodině nebo při hře dokážeme s láskou přijmout druhé a zdůrazníme u nich – „osvítíme“ – to, co je na nich krásné.

VÝZVA NA TÝDEN

Když slyším toto čtení z evangelia, mohu se ptát: do jaké míry jsem hlasatelem a svědkem Dobré zprávy? Co teď konkrétně dělám pro to, abych mohl říci, že hlásám evangelium? Co mě odlišuje od ostatních, když říkám, že jdu za pravým světlem? Tvůj úkol bude jednoduše tentýž, který měl Jan Křtitel: přinášet mezi lidi trochu více světla.